

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

Рада молодих учених університету

Матеріали
XXXII Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції
«Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та перспективи розвитку»
19 квітня 2017 року

Збірник наукових праць

Переяслав-Хмельницький – 2017

УДК 001(477)«19/20»
ББК 72(4 Укр)63
В 54

Матеріали XXXII Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та перспективи розвитку»: Зб. наук. праць. – Переяслав-Хмельницький, 2017. – Вип. 32. – 214 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

Коцур В.П. – доктор історичних наук, професор, академік НАПН України, ректор ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Рик С.М. – кандидат філософських наук, доцент, проректор з наукової роботи ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

Скляренко О.Б. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземної філології і методики навчання

Коцур В.В. – кандидат політичних наук, голова Ради молодих учених університету

Кикоть С.М. – кандидат історичних наук, заступник голови Ради молодих учених університету

Гайдаєнко І.В. – кандидат історичних наук, секретар Ради молодих учених університету

©Рада молодих учених університету
©ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький
державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ДО СПІВПРАЦІ З БАТЬКАМИ

У статті проаналізовано підходи до професійної підготовки педагога до співпраці з батьками, визначаються вимоги до такої діяльності в сучасних умовах.

Ключові слова: співпраця, сімейне виховання, педагогічна культура батьків, взаємодія.

The article analyzes the approaches of collaboration with parents for future teachers, defines requirements for such activity in the modern world. Points attention to the role of parents pedagogical culture in child development.

Key words: collaboration, family education, pedagogical culture of parents interaction.

Постановка проблеми. Нова соціальна ситуація в освітньому просторі країни, що характеризується гуманістичною парадигмою розвитку дитини з раннього віку і до повноліття, особистісно орієнтованими пріоритетами виховання, індивідуалізацією навчання, комп'ютерними технологіями і раннім залученням до вивчення іноземних мов, вступом дітей до школи у віці шести років, різнобічно вплинула на конкретну дитину спричинила значні зміни у батьківському й педагогічному мисленні, реальній роботі вихователя і вчителя з дітьми, організації діяльності як дошкільних навчальних закладів, так і початкової школи.

Набувають особливого смислу такі могутні національні твердині як сім'я, репродуктивна функція сім'ї, проблеми відтворення населення, місце жінки у сім'ї, виховні детермінанти в українців (істина, добро, патріотизм, справедливість, чесність, порядність, відповідальність, освіченість, культура тощо), взаємовідносини батьків і дітей, сімейний добробут тощо, які на сучасному етапі розвитку суспільства в ієрархії цінностей людини виходять на перше місце.

В той же час у зв'язку із загостренням економічної ситуації в країні змінюються умови сучасного життя, у родині значно скорочуються час спілкування з дитиною, збіднюються соціально-комунікативні зв'язки, знижується виховний потенціал сім'ї, що призводить до нестабільної емоційної атмосфери в сім'ї, психолого-педагогічної некомпетентності батьків, формування неадекватної й негативної поведінки дітей і підлітків.

В цих складних економічних, соціальних, політичних умовах змінюється сама парадигма відносин між педагогами, як представниками освітньої системи та батьками, як представниками власної дитини, та захисниками її прав [3, с. 124].

Батьки і педагоги – дві найпотужніші сили в процесі становлення особистості кожної людини, а тому вирішити таке складне завдання як виховання високоморальної, всебічно розвиненої, гармонійної особистості можливо лише у співпраці і взаємодії.

Саме тому однією з найактуальніших освітянських проблем є підготовка кваліфікованого педагога з міцними професійними знаннями, сучасними ціннісними орієнтирами, вміннями й навичками, готового до співпраці з сім'єю, спроможного сформувати особистості чоловіка і жінки з глибоким усвідомленням специфічних соціальних функцій, зумовлених статевою належністю, баченням ідеалу сімейного життя, вміннями критично оцінювати існуючий досвід та своєчасно виправляти допущені помилки.

Аналіз досліджень і публікацій. Загальновідомо, що більшість проблем у вихованні підростаючого покоління, сягають своїм корінням у сім'ю.

Педагогічні ідеї та принципи родинно-сімейного виховання ми знаходимо у виховних системах Трипільського суспільства, Київської Русі, Козацької доби, доби Великого Українського Відродження (XVI–XVIII ст.) і більш близьких до нашого часу останніх двох століть, що перебували під впливом класиків педагогіки К. Ушинського, Я. Коменського,

П. Лесгафта, І. Песталоцці, С. Полоцького, Ф. Прокоповича, Ж.-Ж. Руссо, Є. Славинецького, К. Ушинського, С. Русової, Г. Ващенко, І. Огієнка, А. Макаренка, В. Сухомлинського та ін.

В.Сухомлинський вважав, що виховання гарної матері, гарного батька – це по суті вирішення всіх завдань школи. На думку В.Сухомлинського, шкільно-сімейне виховання не тільки дає змогу добре виховати молоде покоління, а й одночасно є дуже важливою умовою вдосконалювання морального обличчя сім'ї, батька й матері. «Без виховання дітей, без активної участі батька і матері в житті школи, без постійного духовного спілкування і взаємного духовного збагачення дорослих і дітей неможлива сама сім'я як первинний осередок суспільства, неможлива школа як найважливіший навчально-виховний заклад і неможливий прогрес суспільства» [6, с. 58].

Проблеми взаємодії навчального закладу з сім'єю і педагогічної просвіти батьків висвітлені в сучасних дослідженнях Л.Бойко, В.Безлюдної, В. Бондаря, Н.Бугаєць, О.Докукіної, В.Іванової, О.Коберник, Т.Кравченко, М.Машовець, Л.Островської, О.Хромової та ін. Педагогами розкриті різні аспекти організації взаємодії сім'ї й школи як дієвого чинника виховання дитини, формування її особистості, що сприяє успішній життєдіяльності в соціумі.

Проте попри значну кількість публікацій і досліджень багатьма філософами, педагогами, соціологами, психологами, етнографами, все ж ця проблема залишається недостатньо теоретично і практично розробленою. Про це свідчить переважне використання викладачами традиційних форм організації роботи з батьками, які втратили актуальність в сучасних умовах і не сприяють ефективності такої діяльності.

Мало праць, в яких проаналізовано вплив потенціалу сім'ї в її якісній цілісності на формування та розвиток особистісних рис людини, не враховується процес формування психофізіологічної, особистої, соціальної ідентичності дитини [4, с. 42].

Метою статті є висвітлення особливостей виховання дитини в сучасних умовах та визначення напрямів підготовки майбутнього педагога до співпраці з сім'єю.

Виклад основного матеріалу. Сучасна педагогічна наука виходить з положення, що виховання підростаючого покоління є не тільки системою цілеспрямованого і планомірного формування світогляду, переконань і почуттів, волі й характеру, потреб і здібностей, а й системою адаптації дитини до соціального середовища і відбиття його характерних ознак у світогляді, поведінці, повсякденній діяльності.

Людина є соціально-інтегрованою системою, її поведінка визначається природно – соціальним середовищем, а також сутністю зв'язків відносин та станів у системі «людина-середовище». Підтримка динамічної рівноваги у системі «людина-середовище» та у кожній із підсистем «людина» і «середовище» спрямовані на збереження людини як живої системи. Звідси випливає, що виховання дітей є інтегрованим процесом взаємодії і впливу всіх соціально-економічних, духовних і біоенергетичних факторів, які виступають як основні умови розвитку особистості. Ці умови є важливою складовою частиною системи, в якій формується ментальність особистості, розвивається її активність і формується спрямованість на майбутню соціальну діяльність.

До таких умов можна віднести: родинно-національні, що забезпечують зв'язок поколінь, освоєння і збереження культурних надбань народу; соціально-побутові, що впливають на розвиток, соціальну спрямованість і характер діяльності дитини в сім'ї та соціальному середовищі; педагогічні, що визначають загальний рівень, зміст, напрями, форми й методи виховання і ступінь вихованості дитини в сім'ї [2].

В той же час нові реалії життя вимагають врахування нових підходів до співпраці з сім'єю. У країнах розвинутої демократії школа і сім'я за своєю суттю різні, відносно незалежні і є окремими інституціями: сім'я – інтимно-персональною, школа – соціальною [5, с. 300]. Це означає, що співпраця зумовлює узгоджену діяльність взаємодіючих сторін стосовно досягнення спільної мети і результатів, вирішення учасниками значущої для них проблеми або завдання.

Підготовка нової генерації педагогів до співпраці з сім'єю, як складова професійної підготовки майбутнього педагога, реалізується в змісті, формах і методах навчально-вихованого процесу вищого навчального закладу. В сучасних умовах вона зорієнтована на суттєві зміни, які зазнали соціально-виховні стосунки: жорстке домінування педагога над вихованцем перейшли до паритетної рівності, взаємодопомоги і взаємоповаги.

Змінилось ставлення до проблем родинно-сімейного виховання. Усвідомлення того, що родинне виховання – це не якесь відокремлене педагогічне явище, а наймогутніші національні твердині, які відбуваються повсякчасно у контексті життя кожної родини, передусім, на прикладі батьків, внутрішньо родинних взаємозв'язків. Воно цінне саме тим, що є родинним і має свою неординарну силу, з якою не рахуватись, значить йти проти природи, а протиставляти – на шкоду, перш за все, дитині, а отже суспільству. Тільки гармонійне поєднання суспільного та сімейного виховання спричинить позитивні зміни у вихованні майбутнього педагога, орієнтованого на творчу самореалізацію в сучасних умовах.

Сьогодні батьки беруть участь у вирішенні питань, до яких їх традиційно не допускали: вибір предметів для навчання, обсягів їх вивчення; до батьків прислухаються при складанні навчальних планів, встановлення термінів і тривалості семестрів, канікул, вирішення проблем побутового обслуговування: харчування, дисципліни, відпочинку, медичного обслуговування, працевлаштування і багато інших. Складність завдань переходу до нового суспільства, зниження фінансування освіти в цілому і вищої школи зокрема, спонукали керівників щодо залучення батьків для надання фінансової допомоги.

В цих умовах педагог не повинен забувати про головну мету співпраці з батьками – сприяння особистісному розвитку дітей. Тому йому належить знати справжню картину життя кожної сім'ї та наявний стан психолого-педагогічної підготовки батьків до виконання виховної функції.

Величезна роль у становленні людини надається батькові, його роль завжди в сім'ї була особливою. Авторитет батька – високе значення особистих якостей, і життєвого досвіду батька в очах дітей і заснована на цьому сила батьківського впливу. Звідси і слухняність, і виконання дітьми вказівок чи порад батька не зі страху чи матеріальної вигоди, а з усвідомлення їх справедливості й доцільності. «Сам сенс авторитету, – писав А.Макаренко, – в тому й полягає, що він не потребує ніяких доказів, що він приймається як безсумнівне право старшого, як його сила і цінність, що видно, сказати б, простим дитячим оком» [3, с. 121].

Педагоги повинні володіти інформацією та ефективно її використовувати про те, які існують групи батьків залежно від їхнього ставлення до виховання дітей та до здобуття психолого-педагогічних знань, опанування відповідними вміннями й навичками до спеціально організованої роботи в цьому напрямі; яку частку становить кожна з цих груп у певному колі батьків (академічна група, курс), які потреби, інтереси, прагнення в кожній з цих груп (взаєморозуміння, недовіра, дружба, ворожнеча тощо).

Але результативність взаємодії навчального закладу і сім'ї у вихованні дітей залежить не тільки від батьків, а й від інших членів сім'ї. Знати, хто оточує дитину, хто впливає на її формування – не менш важливе завдання, ніж організація навчального процесу. Для розвитку особистості важлива вся сім'я, в якій людина виховується, і всі типи сімейних ролей: батька, матері, сестер, братів. Кожен член сімейної групи створює для дитини особливий тип спілкування, тому відсутність будь-якого із них руйнує систему сімейних взаємодій і взаємовідносин. Загальновідомо, що діти, які мають старших братів чи сестер, раніше виявляють відповідну для їхньої статі поведінку.

Одне із важливих питань, щодо співпраці з родинами – це володіння методикою підвищення рівня педагогічної культури батьків, з якими у майбутньому їм належить співпрацювати, враховувати їхні загальний розвиток, різноманітні інтереси, активність тощо.

Без освіти батьків не буде розвитку культури нації. Не можна говорити про революцію в системі освіти і культурі, не повертаючи до цього самих батьків. Авторитет батьків вище

школи і суспільства. Потрібно виховувати вихователів. Спільна робота безсумнівно дасть результат в кілька разів вищий, ніж роздільна, хоча сьогодні багато батьків згодні платити будь-які гроші, аби самим не займатися зі своєю дитиною, виштовхуючи кожного разу зі своєї свідомості ці проблеми [1, с. 140].

У процесі спілкування, навчання батьків педагог повинен уміти спиратися на їх власний досвід, поєднувати різні форми занять із елементами живої і невимушеної бесіди, здійснювати педагогічний аналіз виховання дитини в сім'ї, її поведінки в громадських місцях, у гостях тощо. Поряд з апробованим досвідом проведення індивідуальних (бесіди-консультації, бесіди-поради, педагогічні консилиуми), групових (засідання батьківського комітету, групові педагогічні консультації, батьківські збори, спільні бесіди, вечори), колективних (загальні збори, конференції, колективні форми трудової діяльності, батьківські дні), масових (свята) форм роботи студенти освоюють і такі, як залучення батьків до проведення гурткової роботи, факультативних занять, екскурсій тощо.

Співпраця з батьками не повинна бути сумою окремих заходів і методичних прийомів, а процесом безперервним і цілеспрямованим, який допоможе педагогам, студентам та батькам усвідомити вищу мету існування людини і людства, роль сім'ї як осередку духовності, що закладає фундамент дитячої особистості на все життя, а, значить, і визначає духовність суспільства.

Обміркування сучасних підходів до проблем співпраці з батьками передбачає поглиблення розуміння ролі підготовки студентської молоді до виховної роботи в цілому. Готовність педагога до виховної діяльності, в тому числі і до співпраці з сім'єю, передбачає його готовність до застосування отриманих у вищому навчальному закладі психолого-педагогічних знань у практичній діяльності для продуктивної взаємодії та комунікації з дітьми та їхніми сім'ями, а також корекції їх взаємодії, ґрунтуючись на виховних ідеалах суспільства, толерантності та внутрішній особистій культурі педагога.

Педагог повинен вміти враховувати особливості конкретної дитини, вміти зняти конфліктні ситуації, досягти терапевтичного ефекту, допомогти реалізувати інтелектуальний потенціал дитини, зняти синдром "батьківської тривоги", підвищити культуру батьків тощо. Його завдання – зробити своє життя і життя оточуючих цікавим і повноцінним, наповнити його прекрасним і величним. А цій справі, як і кожній іншій, за твердженням народної мудрості, слід вчитись.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Вербицкий В.В. Формування практичного розуму цілеспрямованого учня: (з досвіду сталого розвитку позашкільної еколого-натуралістичної освіти) / В.В. Вербицкий. – Видавниче підприємство "Демур", 2002. – 230 с.
2. Волинець К. І. Інноваційний потенціал вищого навчального закладу як необхідна умова підготовки педагога до інноваційної діяльності / К. І. Волинець // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія «Педагогіка, психологія, філософія»/ Редкол. С.М. Ніколаєнко (відп. ред.) та ін. – К.: Міленіум, 2016. – Вип. 239. – 348 с. – С. 42-49.
3. Довженко Т.О. Підготовка дошкільного навчального закладу до роботи з сім'єю / Т.О. Довженко // Збірник наукових праць "Педагогіка і психологія". – Харків. 2010. – Вип. 52. – С. 124-133.
4. Корнієнко І. Сімейні детермінанти формування характерологічних рис особистості / І. Корнієнко // Педагогічна думка. – 2015. – № 3. – С. 42-47.
5. Маленкова Л.И. Педагоги, родители и дети: [метод. пособ. для воспит., классных руковод.] / Маленкова Л.И. – М., 2000. – С.300-304.
6. Сухомлинський В.О. Батьківська педагогіка / В.О. Сухомлинський. – К.: Рад. школа, 1978. – 376 с. – С. 58.

ЗМІСТ

БІОЛОГІЧНІ НАУКИ

Анастасія Паламарчук

ВПЛИВ ШТАМУ *BACILLUS MEGATERIUM* OHU 500 НА РОСТОВІ
ХАРАКТЕРИСТИКИ ПШЕНИЦІ ОЗИМОЇ *TRITICUM AESTIVUM* 3

Сергій Шаповалов

ВПЛИВ РОЗРОБЛЕНОГО КОМПЛЕКСУ РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ
НА СТАН ЗАГАЛЬНОЇ ІМУНОЛОГІЧНОЇ РЕАКТИВНОСТІ ОРГАНІЗМУ ДІТЕЙ
ВІКОМ 7-10 РОКІВ ІЗ ПАТОЛОГІЄЮ ЗОРУ 5

ГЕОГРАФІЯ І ГЕОЛОГІЯ

Людмила Денищенко

ПОТЕНЦІАЛ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ ТА ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ
ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ В ПІВНІЧНІЙ ЧАСТИНІ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ 10

Євгеній Жигунов

ТРУДОВА МІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ 12

Анастасія Мазурова

МОДЕЛЮВАННЯ ТРАЄКТОРІЇ РОЗВИТКУ СОЦІОГЕОСИСТЕМИ
МІСТА ХАРКОВА 14

ЕКОЛОГІЯ

Людмила Лобозова

АЛЬТЕРНАТИВНЕ БІОПАЛИВО ІЗ ВОДОРОСТЕЙ 19

ТУРИЗМ І РЕКРЕАЦІЯ

Ірина Свістельник

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ЕЛЕКТРОННОЇ ІНФОРМАЦІЇ З ТУРИЗМУ
У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ ФІЗКУЛЬТУРНОГО ПРОФІЛЮ
(НА ПРИКЛАДІ ЛЬВІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ФІЗИЧНОЇ
КУЛЬТУРИ) 23

ЕКОНОМІКА

Ліана Бутенко

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ 25

Лілія Гончар, Іван Головатий

ФОРМУВАННЯ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА 28

Єлизавета Денисевич, Діана Зайцева

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ В СУЧАСНИХ УМОВАХ 33

Анастасія Калчанова, Зоя Гадецька

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ
ДЛЯ ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ 38

Олена Ковтун

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНОЇ
СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ (КСВ) В УКРАЇНІ 41

Ілона Чибіс

СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ ЯК ВАЖІЛЬ РЕГУЛЮВАННЯ
ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ УКРАЇНИ 44

МЕНЕДЖМЕНТ І МАРКЕТИНГ

Олександр Уст'ян

ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ КЛІЄНТООРІЄНТОВАНOSTІ ПІДПРИЄМСТВА
СФЕРИ РОЗВАГ І ВІДПОЧИНКУ МЕТОДОМ АНАЛІЗУ ІЄРАРХІЙ 49

ІСТОРІЯ

В'ячеслав Іванов

ВІЙСЬКОВІ КАМПАНІЇ 1941-1944 РР. В ПІВНІЧНІЙ ЄВРОПІ
У ВИСВІТЛЕННІ ЗАРУБІЖНОЇ ІСТОРІОГРАФІЧНОЇ ДУМКИ 53

Настя Кучер

ОСОБИСТІСНІ ЗВ'ЯЗКИ ГАЛИЦЬКОЇ І НАДДНІПРЯНСЬКОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ
НАПРИКІНЦІ ХІХ – НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТЬ 56

Віталій Левицький

ЛЕГКА ПРОМИСЛОВІСТЬ ПОДІЛЬСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ
В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ – НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТЬ 59

Андрій Сініцький

УКРАЇНСЬКЕ ПИТАННЯ І РОСІЙСЬКА ІНТЕЛІГЕНЦІЯ
НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ 61

Альона Степаненко

СТВОРЕННЯ НАУКОВО-ОСВІТНЬОГО ЦЕНТРУ В ОСТРОЗІ
КНЯЗЕМ К.-В. ОСТРОЗЬКИМ 64

Яна Шинкаренко

МАГДЕБУРЗЬКЕ ПРАВО НА КОРСУНЩИНІ 67

МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

Володимир Овчарук, Леся Ткаченко, Руслана Хиневич

ЩОДО ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ВИСТАВКОВОГО ДИЗАЙНУ 71

Дем'ян Перетятко

ОСОБЛИВОСТІ ЗАПОВНЕННЯ ВХІДНИХ ОТВОРІВ
У СПОРУДАХ ЛЬВІВСЬКОГО ФУНКЦІОНАЛІЗМУ 74

ПЕДАГОГІКА

Аліна Будус

ГРУПОВА РОБОТА НА ЗАНЯТТЯХ МАТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ
АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ
ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ І-ІІ РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ 79

Наталія Вахненко

МОДЕЛЬ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНЬОГО
МЕДИЧНОГО ПЕРСОНАЛУ ПРИ ВИВЧЕННІ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН
(ІНОЗЕМНОЇ МОВИ) 81

Катерина Волинець, Тетяна Блощук

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ДО СПІВПРАЦІ З БАТЬКАМИ 87

Юрій Гречкін

РОЗВИТОК ІНЖЕНЕРНОГО МИСЛЕННЯ ЗАСОБАМИ
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ
З ДИСЦИПЛІНИ «РЕМОНТ МАШИН І ОБЛАДНАННЯ» 91

Тетяна Грунтєй

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ
СТУДЕНТІВ В УМОВАХ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ 92

Альона Завгородня

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД МОДЕРНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ
ТА МОЖЛИВОСТІ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ В УКРАЇНІ 96

Олександр Калько

НЕОБХІДНІСТЬ РОЗВИТКУ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ВИКЛАДАЦЬКОГО
СКЛАДУ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ОФІЦЕРІВ ЗАПАСУ 99

<i>Олександр Кальнік</i> ДИДАКТИЧНА АДАПТАЦІЯ КУРСАНТІВ ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ЗА ДОПОМОГОЮ КОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ	102
<i>Олена Ковальова</i> ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	105
<i>Василь Копань, Ніна Хуторянська, Антоніна Беженар, Ірина Селезньова, Володимир Копань</i> БІБЛІЙНЕ ПРИРОДОЗНАВСТВО І ХРИСТІЯНСЬКА ЕТИКА У ШКОЛІ	107
<i>Валентина Матіяш</i> ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОГО КРАЄЗНАВСТВА ЯК СФЕРИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФАХІВЦЯ	111
<i>Інна Опанасюк</i> РОЗВИТОК РИТОРИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	114
<i>Наталія Петрушова</i> СТРАТЕГІЯ ВИКЛАДАЧА ЩОДО ВИПРАВЛЕННЯ МОВЛЕННЄВИХ ПОМИЛОК СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНИХ МОВ	117
<i>Юлія Платонова</i> ТЕАТР ЕСТРАДНОЇ ПІСНІ – НЕВІД’ЄМНА СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ	122
<i>Наталія Попова</i> УПРАВЛІННЯ ГРОМАДЯНСЬКИМ ВИХОВАННЯМ СТУДЕНТІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ	124
<i>Наталія Попова</i> ГУМАНІСТИЧНІ ОСНОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	127
<i>Марія Потреба</i> ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ	129
<i>Людмила Романенко, Наталія Гусакова</i> АКТУАЛЬНІСТЬ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ФОРМУВАННЯ АЛГОРИТМІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	131
<i>Олена Салій, Володимир Бессарабов</i> АНАЛІЗ ПРАКТИЧНИХ АСПЕКТІВ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ В ПРОЦЕСІ АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО УМОВ ВИРОБНИЦТВА	133
<i>Елеонора Султанова</i> ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗАСОБОМ ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	136
<i>Ксенія Тараненко, Слав’яна Левицька</i> ПРОБЛЕМНІ ЗАВДАННЯ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ “УКРАЇНСЬКА МОВА ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ”	138
<i>Ігор Шарун, Алла Галич, Олена П’ятістова</i> АНАЛІЗ ПРИЧИН НЕУСПІШНОГО ЗАСВОЄННЯ ЗНАНЬ ОКРЕМИМИ СТУДЕНТАМИ ДНІПРОВСЬКОГО БАЗОВОГО МЕДИЧНОГО КОЛЕДЖУ	141
ПСИХОЛОГІЯ	
<i>Наталія Вітрук</i> ЗНАЧЕННЯ ІНТЕРЕСІВ ОСОБИСТОСТІ ДЛЯ ЇЇ УСПІШНОГО ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ	144

<i>Владислава Дубяга</i> ПСИХОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА ТА СУПРОВІД СІМЕЙ, ЩО МАЮТЬ ДІТЕЙ З ВАДАМИ У РОЗВИТКУ	147
<i>Каріна Здибель</i> ВЕРБАЛЬНА КОМУНІКАЦІЯ ТА МОВЛЕННЄВІ ПРАВИЛА ПОВЕДІНКИ	150
<i>Галина Ковальчук</i> ВПЛИВ СТАТЕВОРОЛЬОВОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ЗАМІЖНІХ ЖІНОК НА ЇХНЮ СЕКСУАЛЬНУ ПОВЕДІНКУ	153
СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	
<i>Роман Прокопів</i> АВТОМАТИЗАЦІЯ АНКЕТУВАННЯ ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ НАВИКІВ	156
ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ	
<i>Давид Гал, Генрієтта Бан, Віталій Герасимов, Олександр Молнар</i> ДІЛЕКТРИЧНІ СПЕКТРИ ЛЕГОВАНИХ КРИСТАЛІВ $\text{Sn}_2\text{P}_2\text{S}_6$	160
<i>Катерина Стригун</i> РОЗВИТОК АЛГОРИТМІЧНОГО МИСЛЕННЯ ВОСЬМИКЛАСНИКІВ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ КВАДРАТНИХ РІВНЯНЬ	165
ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І ПРОФЕСІЙНИЙ СПОРТ	
<i>Анастасія Єфімова</i> ВИЗНАЧЕННЯ МОТИВАЦІЇ ВИБОРУ СПЕЦІАЛЬНОСТІ МАЙБУТНІМИ ВЧИТЕЛЯМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ	168
<i>Богдан Мірошніченко, Олексій Лях-Породько</i> ОСНОВНІ НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДІЖНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ «СОКІЛ» В УКРАЇНІ	171
ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ	
<i>Дмитро Андріанов</i> ПРОБЛЕМАТИКА ОБРАЗУ ІНТЕЛЕКТУАЛА КОРЕЇ В КОРЕЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ ДОБИ ЯПОНСЬКОЇ КОЛОНІЗАЦІЇ НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ	176
<i>Анастасія Єрьоменко</i> ФОНОГРАФІЧНІ ЗАСОБИ В АНГЛОМОВНІЙ КАЗЦІ ЛЬЮІСА КЕРРОЛА «АЛІСА В КРАЇНІ ЧУДЕС»	179
<i>Світлана Кучеренко</i> ЯЗЫКОВАЯ ИГРА КАК КОГНИТИВНО-КОММУНИКАТИВНЫЙ ФЕНОМЕН	180
<i>Юлія Могилко</i> ОСОБЛИВОСТІ ТВОРЧОСТІ 손동연	182
<i>Вікторія Соприкіна</i> ЖАРГОНОВІ СЛОВОТВОРЧІ ЗАСОБИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ (НА МАТЕРІАЛІ НАЗВ ОСІБ У СТУДЕНТСЬКОМУ ЖАРГОНІ)	185
<i>Світлана Шуляк</i> ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРЕДИКАТИВ У ТЕКСТАХ ЗАМОВЛЯНЬ	188
ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ	
<i>Валерій Косьяк</i> О ЧИСТОЙ РЕЧИ	191
МЕДИЧНІ НАУКИ	
<i>Наталія Мойко</i> ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я ТА САНІТАРНО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА СИТУАЦІЯ У М. КАМ'ЯНЦІ-ПОДІЛЬСЬКОМУ ПОДІЛЬСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ СЕРЕДИНИ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ	193
<i>Вікторія Хилько</i> ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕГРАТИВНИХ ЕЛЕМЕНТІВ НАВЧАННЯ	196

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

Владислав Бас, Станіслав Дейнека

ОРГАНІЧНЕ ЗЕМЛЕРОБСТВО ЯК ШЛЯХ РОЗВИТКУ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ 199

Андрій Бесараб, Станіслав Дейнека

ВИРОЩУВАННЯ КУКУРУДЗИ НА СИЛОС 201

ТЕХНІЧНІ НАУКИ. ТРАНСПОРТ

Павло Андрюш, Станіслав Дейнека

УДОСКОНАЛЕННЯ ВИРОБНИЧО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ
АВТОТРАНСПОРТНИХ ПІДПРИЄМСТВ 203

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ 205

Матеріали XXXII Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та перспективи розвитку»: Зб. наук. праць. – Переяслав-Хмельницький, 2017. – Вип. 32. – 214 с.

Враховуючи свободу наукової творчості, редколегія приймає до друку публікації та статті тих авторів, думки яких не в усьому поділяє. Відповідальність за грамотність, автентичність цитат, правильність фактів і посилань, достовірність матеріалів несуть автори публікацій. Передрук і відтворення опублікованих у збірнику матеріалів будь-яким способом дозволяється тільки при посиланні на **«Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та перспективи розвитку»**.

Редакційна колегія залишає за собою право редагувати та скорочувати текст.

Адреса оргкомітету: 08401, Київська обл., м. Переяслав-Хмельницький, вул. Сухомлинського, 30 (к. 203), тел. (093) 056 94 96

Матеріали конференції розміщені на сайті: <http://confscience.webnode.ru> (розділ «Всеукраїнська конференція»)

Укладачі: С.М.Кикоть, І.В.Гайдаєнко
Верстка та дизайн: І.В.Гайдаєнко

Підписано до друку 02.05.2017 р.
Формат 60×84 1/8. Папір офсет.
Ум. друк. арк. 26,5.

Виробник ФОП Лукашевич О.М., свідоцтво про державну реєстрацію
№23580000000002997 від 12.10.2011 р.
08400, Київська обл., м. Переяслав-Хмельницький,
вул. Покровська, 49, к. 12